

digelse, som hverken af indre eller ydre Grunde nogen Sinde kan udføres i Virkelighedens Verden, er yderst paakrævet.

Jeg skal ikke gaa nærmere ind paa den højtærede Erhvervsministers yderligere Udtalelser. Der var en Del deri om Kapitalismen, som jeg vil lade ligge. Kapitalismen er ikke noget ideelt System, men jeg tror, at hvis den højtærede Erhvervsminister giver Kapitalismen Skylden for Industriens truede Stilling i dette Øjeblik, maa han samtidig kaste et vist Øje ned til sine Meningsfæller og Partifæller i Tyskland, som netop i Tekstilindustrien ikke holder sig tilbage fra at arbejde 10 Timer i Døgnet til de lave Timelønninger, som der gives. Jeg ved jo, at man vil svare, at dette ogsaa er et Led i Kapitalismens Rædselsherredømme. Jeg har nylig aflagt et Studiebesøg netop i Industriøjemed i Tyskland og set, at Arbejderne dér med en Villie og Energi til at arbejde og tjene Penge gaar ind i den forlængede Arbejdstid, gaar ind i et Genrejsnings- og Rekonstruktionsarbejde for den tyske Produktion, som maa opfylde os delvis med Beundring, delvis med den største Bekymring for vor egen Fremtid.

Men den højtærede Minister gjorde endnu nogle Bemærkninger, som jeg maa erkende havde Interesse og var af Betydning, nemlig om Industriens Organisation. Den højtærede Minister mente, at der er visse Mangler her. Jeg vil indrømme, at der er en Mangel ved vor Industris Organisation, maaske navnlig ved vor udprægede Hjemmeindustri Organisation, nemlig at den arbejder under for smaa Forhold. Men her kan det ikke nytte at henvise de specielle Hjemmeindustrier til den Eksportvirksomhed, som andre Foretagender — der blev nævnt en Del — har taget op og gennemført med en Bravour, der kun kan glæde os alle. Inden man sikrer disse udprægede Hjemmemarkedsindustrier deres Hjemmemarked, giver dem en Basis for at arbejde rationelt, for udvidet Drift og for alt det, som vi ved medfører færre Produktionsomkostninger og større Konkurrenceevne, kan det ikke nytte at komme med den Slags Tale.

Vil man føre Tolden tilbage til den Højde, den i sin Tid havde, vil man i Krisetilfælde gaa den Vej, som er anvist af Venstre og de Konservative i Forening, og som altsaa indenfor en enkelt Industri staar ved Magt, saa tror jeg, jeg kan garantere, at vi vil være kommet et meget langt Skridt frem mod den fulde Udnyttelse af Anlægene, mod den Stororganisation, som vil danne Basis, ikke blot for en billig og

god Forsyning af det indenlandske Marked uden Prisforhøjelse, men ogsaa for den Konkurrencekraft, den Eksportevne udadtil, som det var mig en Glæde at høre den højtærede Erhvervsminister efterlyse, idet den højtærede Minister samtidig tilføjede, at det høje Ministerium vilde tilsikre os sin Medvirken hertil. — Nu har jeg, jeg tror i Overensstemmelse med de virkelige Forhold, anvist de Veje, man skal gaa for at opnaa dette, og jeg vil blot ønske, at man fra alle Sider, men navnlig fra den højtærede Regerings Side, vil gaa til det Skridt, som dog ikke skulde synes at være saa forfærdelig fjerntliggende: at sikre denne Udvikling paa den Maade, jeg omtalte.

Jeg skal ganske kort vende mig til det ærede Medlem Hr. Pinstrup, ikke fordi jeg mener, at hans Udtalelser paa nogen Maade kan fremkalde noget nyt fra min Side, men fordi jeg, som jeg allerede sidst nævnte, ser det ærede Medlems Udtalelser og de Problemer, han rejser, i nøje Forbindelse med hele det Problem, som har været diskuteret her i Dag, og i Anledning af hvilket jeg har gjort mine Bemærkninger til den højtærede Minister.

Jeg vil straks sige, at jeg paaskønner det ærede Medlem Hr. Pinstrups afdæmpede Form, i alt Fald overfor mig — det var ikke mig, hans fortrinlige Vittigheder gik ud over — og ogsaa overfor selve de Realiteter, jeg har fremdraget. Jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup oprigtig talt gør Ret i at afdæmpe baade sin Form og sine Udtalelser, fordi det er saa alvorlige Problemer, han, uden maaske selv helt at overse det, rører ved, nemlig vort Befolkningsproblem. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup udtalte endnu i Dag som Alfa og Omega i hele hans Syn paa disse Sager, at Landbrugseksporten indbragte $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr. daglig — jeg vil ikke sige, at man altid kan genfinde denne mægtige Sum i Landbrugets Skatteindtægt. Jeg vil derimod gøre opmærksom paa, at der aarlig fødes 40 000 flere Mennesker, end der dør her i Landet; det er disses Beskæftigelse og Anbringelse, jeg har beskæftiget mig med, og det er dette Tal, disse Forhold, der rejser det Problem, jeg omtalte forleden, nemlig vort Befolkningsproblem.

Jeg hørte med nogen Bekymring, maaske ikke med stor Forbavselse, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup i og for sig ikke beklagede, at der ogsaa var nogen Udvandring, men jeg maa rigtignok fastholde, hvad jeg nævnte forleden Dag, at det Indvandringsforbud eller den Importregulering overfor Indvandringen, som de